

KNU DEN

AUGUST

1981

SCT. GEORGS GILDET I ØLSTYKKE

nr. 40

årg 4

For anden gang, har vi i gildet været på weekendtur. Denne gang i Næstved gildernes dejlige lejrhytte "Farmen" ved Karrebæksminge.

I år var vi 11 voksne og 7 børn som lørdag morgen mødtes ved parkeringspladsen på Stationsvej.

Vi fik fordelt os på 3 biler, med lidt bagage her og der, og deltagerne ligeså. Senere kom der så en enkelt bil mere med de sidste.

Da vi endelig var samlet allesammen, spiste vi den medbragte frokost inde, for udenfor var vejret af og til temmelig fugtigt.

Første punkt på programmet var en tur til Indien. Vi havde lånt en kuffert fra mellempøkeligt samvirke, med en masse bøger, aviser, plakater og lysbilleder om Indien. Der var også tøj og husgeråd.

Til emnet var der lavet nogle opgaver, som vi tog fat på efter lyst og nysgerrighed. Et hold holdt så senere efter studietiden fat på at belyse Industri og især Landbruget. Et andet hold, tog sig af samfundet og især kvindernes forhold, og til sidst fik vi lidt at vide om kultur og religion.

Der var eftermiddagskaffe med masser af lagkage og skærekagem som var bagt af de udvalgte bagere.

Øvenpå kaffe og kagefrådseriet, og studieberetningerne, gjorde det godt at få rørt benene på en travetur ned til stranden og langs med denne. Det var venlige vejrguder, for vi havde tørvejr medens vi var ude og gå.

Hjemme på Farmen igen, gik vores udvalgte kok og dennes hjælpere igang med at tilberede det Indiske ristaffel, medens resten dækkede bord og slappede af. Der var noget for alle smagsløg, og noget alle kunne lide, så der var kun lidt til rest bagefter.

Næste punkt på dagsordenen var lysbillederne fra Indien, fra dels en udprøget fattig egn, og dels fra en mere velstående egn.

Endelig kunne vi så samle os omkring pejsten, vor Viggo stod for arrangementet, som toastmaster.

Hver familie skulle jo møde med ca. 5 minutters

underholdning. Og det gjorde vi. Så godt som alle var ude på gulvet med et eller flere numre. For da først vi var kommet igang, så var der lige et nummer til, og lige et nummer til. Mellem numrene sang vi en sang, så også på det punkt blev der udfoldet megen energi.

Til sidst var der snobrød og pølser til de yngste og ost og rødvin til os andre. Snobrødet var noget mislykket, men pølserne var gode nok. Så vi gik meget tidlig i seng søndag morgen. Der var godt nok mere underholdning på sovesalene, nogle snorkede i dur og i mol og nogle snakkede i søvne, så der blev sovet til musik og eventyr.

Senere søndag morgen blev de sidste vækket med mere musik fra båndoptageren, først lidt blid klaverstøj, og så en højrestet operaduet. Alle kom op af soveposerne. Rie mumlede godt nok noget om at den slags var sku skilsmissegrund.

Efter morgenmaden drog børnene af på udflugt med søsteføllerne, og gildebrødrene holdt gildemøde.

Emnet som blev sat til debat var vores gildemæssige eksistens, hvordan vi har markeret os som gilde i det område hvor vi holder til. Hvad har vi gjort for at vi se at vi er her.

Der blev diskuteret ihærdigt i et par timer, og det kan roligt siges at der kom meget frem på bordet, og der kom også resultat ud af det. Det som er blevet sat til debat og som resultat af debatten skal undersøges mere indgående, vil senere blive bragt mere udførligt omtalt heri bladet. Vi har fået sat noget igang og jeg tro at vi fandt et par virkelig gode ideer, som et udsøgt eksperthold nu arbejder videre med.

Vi sluttede denne tur med en god frokost, hvor vi kunne blive enige om at næste års tur er d. 21-22/8 1982. Men endnu ikke noget om hvorhen, da det helt er et spørgsmål om hvad vi kan få fat i. MEN AT VI SKAL AFSTED PÅ WEEKEND TUR MED GILDET, DET STÅR FAST- OGSÅ AT NOGLE FLERE SKAL MED.

en træt og tungere
turdeltager.

Redaktionsbordet ser af og til en hel del rodet ud, men det har hjulpet at vi nu er to, om at klare rodet i redaktionen.

Grupperne gøres **OPMÆRKSOM** på, at redaktionen skal have næste gildearrangements oplysninger senest d. 15 fordi vi har aftalt med distriktets andre gilder at vi udveksler oplysninger om vores møder, så gildebrødre udefra evt. kan deltage.

Stridsholt Ungdomsskole
9300 Søby 31/7-81
Telf: 08-468038 Giro 173639

Hjertelig tak til alle for modtagne tæpper til (5)
vor hjælpeaktion.

I maj sendte vi 1350 tæpper og 1591 trøjer (uden ærmer). Dermed er vi oppe på antallet 7512 tæpper og 11084 trøjer sendt til Indien og Bangladesh. Derude bliver de modtaget af Mother Teresa og søstrene med den største taknemlighed. I brev fra Mother Teresa: Calcutta

--- Gud elske og belønne hver og een af jer, for at give jeres hænder til tjeneste og jeres hjerter til kærlighed. Det er vidunderligt at vide, at så mange af jer har omsorg og udtrykker den i handling ---

Fra Sister Josephine: Dacca

--- Tak allesammen for de tæpper og trøjer I så kærligt strikker til vore fattige børn. De er så farverige og varme, og børnene elsker at bruge dem.---

Vor aktion viser sandheden i de gamle ord, at den, der hjælper andre, hjælper sig selv, og den der glæder andre, glæder sig selv.

Gennem utallige breve fra "strikkere" hele landet over, har jeg beretninger om, hvad "Operation tæpper og trøjer" har betydet for mennesker herhjemme: Ledige hænder har fået meningsfyldt arbejde, ensomme mennesker har fået nye venner, nye tanker er sat i gang, o.s.v.

Da Mother Teresa hørte om denne vekselvirkning udbrød hun: Åh, det er vidunderligt.

Grete Lauritsen, formand for Abbe Pierres børnehjælp i Danmark, og fra Mother Teresa og søstrene både i Calcutta og Dacca ved vi, at både termælk, vitaminer og tæpper med 100% sikkerhed når frem til modtagerne.

Vi fortsætter vort arbejde.

Tak til alle for tæpper, trøjer, atrimler, lapper breve og fragttilskud.

Med venlig hilsen

Marie Risegaard Jakobsen

Nogle tanker om ferie.

Da vi i år på hjemvejen fra en dejlig ferie sad og talte om de nu 30 år vi har "gjort" dels Frankrig, Schweiz, Tyskland og mest Østrig, faldt tanken og samtalen også på, hvilke forandringer vi har oplevet, og hvordan vi gennem årene selv har ændret mål og sigte med ferien.

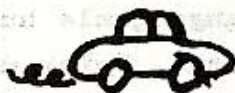
I 1951, da vi for første gang sammen drog af sted med tog gennem Europa til Østrig, skulle vi jo se og opleve så meget som muligt, og fra kupevinduet mødte vi rester af krigens "sår". I Østrig var der ved Enns kontrol mellem den amerikanske og russiske zone i toget. I Wien kørte den så berømte Jeep med "de 4" og der var masser af engelske, franske, amerikanske og russiske soldater rundt i hele byen. Dette varede ved til 1955, hvor Østrig fik sin selvstændighed tilbage. Disse år efter krigen blev efterhånden lægt, og navnlig i Salzburg og Wien, som vi gennem de 30 år jævnligt har besøgt, har vi set genopbygningen skride frem med en nansomhed og hensyntagen til den gamle stil, som virkelig glæder og fryder øjet.

Fra 1961 begyndte vi så at "gøre" turen gennem Tyskland på Autobahn. Det var nyt og spændende, og vi kom hurtigt frem til vore mål. Vore drenge kom med os, og vi camperede i det små på spejdermaner. Efter et par år omkring de lidt større europæiske byer, blev det efterhånden til de mere naturskønne steder vi opsogte. Vi kørte til, og travede de dejligste ture i Tirol, Vorarl-

berg, i Lichtenstein og Schweiz og nød"lejr livet" på campingpladserne. Der blev botaniseret og studeret alpeflora og besøgt høje bjerge pr. svævebane, og vi fandt mange små hyggelige byer.

I 1971, da vor ældste var på Jamboree i Japan, prøvede også Charterrejse, men det blev faktisk kun 2-3 år til de græske ser, så vendte vi tilbage til landevejen og den individuelle rejseform, hvor vi selv kan bestemme, hvad, hvor, hvornår og med hvem. Sjovt nok blev vi ved "naturen" og de små steder. Vi har fundet det skønneste lille "hul" i Østrig, hvor vi nu gennem flere år er vendt tilbage til 8-10 dage om sommeren, først sammen med drengene og nu vi to alene. Gode venner har vi også fundet, og dyrket gennem årene. Ude i bjergene kan vi rigtig slappe af, nyde tilværelsen og den storslåede natur, gå de herligste ture, hygge os i en "Gasthof" eller på et rart værelse og glemme al dagligdagens travlhed og jag. Det må da være det ideelle sigte med en ferie i vores alder. Så vender man veloplagt, og frisk tilbage til, det altid af regn så friske, grønne i mark, fyldt med indtryk. De sidste par år er vi "listet" hjem ad de mindre tyske landeveje, og det har været endelig oplevelse. For hvad vi nu lagde mærke til i de mange småbyer, vi kom igennem var, hvor smukt mange gamle huse og gårde var genopbygget og istandsat. Frisk malet og kalket i kønne farver, og mange steder med smukt træskærerarbejde på gavle, ved vinduer og døre og alle steder et væld af blomster i krukker, kasser

og potter. Det kan virkelig glæde en "turist"
8 at se, men måske også mane lidt til eftertanke
når man tænker 30 år tilbage - da så der ander-
ledes ramponeret ud; eller når man kører langs
grænsen til DDR og ser de brede stykker søde In-
genmandsland med pigtråd og advarselskildte, så
bliver man lidt trist i sindet. Velstanden har
bredt sig på den ene side, det ses tydeligt, og
man kan kun håbe på, at dette fortsat må blive
til gavn og glæde og ikke igen til sorg og for-
dærv. Det rumler jo følt hist og her i verden,
men så må man dog glæde sig over den fred vi sta-
dig har i vor del af den, og alt den smukke den
har at byde "turisten i Europa" - ikke den sid-
ste, som Lullu Ziegler sang om - på, heldigvis.
Men herhjemme i vores lille grønne Danmark, er
der også så mangt og meget at se og skønne på,
det har, og skal vi nemlig i år vise vore ven-
ner fra Østrig, vi har allerede haft 2. besøg,
og 3. hold kommer her i august.
Det var lidt om de tanker og den snak vi havde
på vor hjemvej fra en god og vellykket ferietur,
som igen engang forløb uden uheld, hvad man ved
hjemkomsten er taknemlig for.

En glad turist

Lillebe

Staffetten gives videre til: Heine Petersen

Abbé Pieres Børnehjælp
S.O.S. Tørsmilk - giro 540 1321
Frimodtsvej 11 -2900 Hellerup
telf: 01 621710

9

Nyhedsbrev nr. 22
Maj 1981

Jens Henrik Lassen, der for tiden arbejder hos Mother Teresa's brødre, har sendt os følgende:

Hermed en lille beskrivelse af Kalighat, hvor jeg har været en del af tiden.

Midt i storbyen Calcutta, omgivet af handelsboder, ligger deret gammelt tempel - Kali templet. Templet er nu hjem for døende og har plads til 50 mænd og et tilsvarende antal kvinder.

Her til ankom jeg som frivillig hjælper en tidlig morgen og mødte et syn af lidelse, nød og afmagt, som jeg aldrig vil glemme, Samtidig hang der en stank i rummet efter en lang nat, hvor mange havde gjort deres toilette på deres briks eller på gulvet ved siden af. Men uden fintfølsomme fornemmelser gik brødrene igang med morgenrengøringen. Alt sengetsøj blev skiftet, alle patienter blev badet. Det store rum, hvor de 50 mænd ligger på brikse med $\frac{1}{2}$ meters mellemrum, blev gjort rent og vasket.

Efter et solidt morgenmåltid blev der uddelt medicin, og forbindinger blev skiftet. Brødrene og søstrenes daglige arbejde var igang.

Men inden patienterne når til dette sted (Kalighat - opkaldt efter bydelen), har de ofte været igennem lidelser og ydmygelser, som før os er svært at fatte. Nogle har levet på sultegrænsen, da de ikke har kunnet finde arbejde, men været tvunget til tiggeri. Andre har været udsat for ulykker og ikke været i stand til at betale et hospitalophold. Efter en elendig tilværelse på gaden, udstødt af familie og venner, bliver de fundet af brødrene eller søstrene og kørt i deres ambulance til Kalighat. Når de ankommer, er deres tilstand ofte kritisk, og øjeblikkelig behandling er nødvendig, men samtidig bliver de vasket, rengjort og barberet for at give dem følelsen af omsorg og kærlighed. Denne følelse er

10 lige så væsentlig, som medicinsk behandling, og selvom tilstanden er alvorlig, kan et smil eller en lille handling skabe kontakt og venskab. I ledige stunder bruger vi ind imellem tiden til at klippe negle eller lignende, hvilket kan synes uvæsentligt, på et sted som dette. Men ofte liver patienten op og viser følelse af menneskeværld samt taknemlighed for denne lille handling.

En dag, hvor jeg gav nogle af patienterne massage, sad jeg ved en meget gammel, tynd og udslidt mand. Jeg følte på hans lår, som jeg kunne nå omkring med tommel og pegefingret. Han så dette, og med en sørgmodig mine prøvede han at nå omkring mit lår. Ikke engang ved hjælp af begge sine hænder lykkedes det. Han sad derefter stille og græd, mens hans hænder følte på mine ben. I disse minutter "talte" vi sammen uden ord, og vi blev begge klar over den store forskel, der er imellem hans og min verden. Han gav mig et uvurderligt minde for livet, mens jeg forsøgte at give omsorg og kærlighed indtil døden, som indtraf kort tid efter.

Sekretariatet

Ryparken 98 st. 2100 København Ø

telf: 01 203610 (bedst 9 - 13)

telf: 02 879669

Redaktion: Per Christensen Ahornvej 3 Ølstykke

02 17 75 30

Vibeke Raae Violvej 17 Ølstykke

02 17 97 75

Budgetterne bør lægges med størst mulig hensyn til udbyttet.

På gensyn
til en ny
gilde sæson
ved du at
det er den
5 sæson

Efterhånden koster det så meget
at have det godt, at man for at få
råd til det har det ad h... til

5 gildet har vi det godt
man alle er med, og gør råd
til at give gildet lov.

GILDEMØDE

G I L D E M Ø D E d. 9/9

Som sædvanlig på Grøstедgård i lokalet bag Cafeteriet.

Vi mødes kl. 20.00 og denne aften må du meget gerne tage venner og bekendte, kolegaer og nabo og genbo med, dels for at hilse på gildet og dels for at se en meget omdiskuteret film.

VI GIVER JER DENNE AFTEN ENDNU EN SJANCE FOR AT SE FILMEN

" V I A N K L A G E R "

Filmen som viser os de uhyggelige fakta om narkomanernes liv og ulykkelige skæbne.

Efter filmen prøver vi at have en af Narkopoli-tiets medlemmer med, så vi kan få en diskusion og en dialog omkring dette emne.

Traktementet koster kr. 20,00

Tilmelding til: Henning Christensen

tlf. 02 18 40 84

eller Svend Erik Veng

tlf. 02 34 85 01

senest d. 6/9